

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5To/7/2016
Identifikačné číslo spisu: 9515100237
Dátum vydania rozhodnutia: 18.08.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Hatala
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:9515100237.3

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba, v trestnej veci obžalovaného I. P. a spol. pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy v štádiu prípravy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. c/ a písm. f/ Tr. zák. v spojení s § 13 ods. 1 Tr. zák. a § 138 písm. i/ Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí konanom 18. augusta 2016 v Bratislave prejednal odvolania prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a obžalovaných I. P., C. J. a C. C. proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku zo 17. marca 2016, sp. zn. PK-2T/33/2015, a takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o trestoch u obžalovaných I. P., C. J. a C. C..

II. Podľa § 322 ods. 3 Tr. por.

obžalovaný I. P., nar. XX. C. XXXX v T., trvale bytom T., P. D. XX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon väzby a v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava

s a o d s u d z u j e

podľa § 221 ods. 4 Tr. zák. s prihliadnutím na § 36 písm. n/, písm. l/ Tr. zák. a § 37 písm. m/ Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) rokov a 6 (šesť) mesiacov;

podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia;

podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. sa mu ukladá ochranný dohľad na dobu 3 (troch) rokov;

obžalovaný C. J., nar. XX. S. XXXX v T. Q., trvalé bydlisko E. T., P.O.Y. XX/XX, t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby a v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Košice

s a o d s u d z u j e

podľa § 221 ods. 4 Tr. zák. s prihladením na § 37 písm. m/ Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 a ods. 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) rokov;

podľa § 48 ods. 3 písm. b/, ods. 4 Tr. zák. sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia;

podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. sa mu ukladá ochranný dohľad na dobu 2 (dvoch) rokov;

obžalovaný C. C., nar. XX. V. XXXX v T., trvalé bydlisko T., C. XXX/X, t.č. v Ústave na výkon väzby a v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica

s a o d s u d z u j e

podľa § 221 ods. 4 Tr. zák. s prihladením na § 37 písm. m/ Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 a ods. 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 11 (jedenásť) rokov a 8 (osem) mesiacov;

podľa § 48 ods. 3 písm. b/, ods. 4 Tr. zák. sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia;

podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. sa mu ukladá ochranný dohľad na dobu 2 (dvoch) rokov.

III. Podľa § 319 Tr. por. odvolania obžalovaných C. J. a C. C. sa z a m i e t a j ú.

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku zo 17. marca 2016, sp. zn. PK-2T/33/2015, boli obžalovaní I. P., C. J. a C. C. uznaní za vinných z obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i/ Tr. zák. na skutkovom základe, že

v presne nezistenej dobe v prvej polovici mesiaca január 2015 v Košiciach sa obžalovaní I. P., C. J. a C. C. vzájomne dohodli, že získajú majetkový prospech fingovaným prevodom vlastníckych práv spoločnosti E. s.r.o. Košice k nehnuteľnostiam vedeným v katastri nehnuteľnosti na Okresnom úrade Košice, katastrálny odbor, a s týmto zámerom a v záujme dosiahnutia určeného cieľa obžalovaný I. P. ako iniciátor tohto konania si obhliadol nehnuteľnosti na ulici Nerudovej a Hlohovej a vyhotovil si z nich fotografie za účelom výmeny dverí a zámkov, následne zabezpečil osobné údaje a číslo občianskeho preukazu spoločníčky a jedinej konateľky spoločnosti E. s.r.o. Košice E. E., a s využitím týchto údajov a osobných údajov nezvestnej P. T., získaných z verejne dostupnej evidencie pátrania po osobách, zabezpečil vyhotovenie Kúpnej zmluvy s fiktívnym údajom, že predávajúca spoločnosť E. s.r.o. Košice zastúpená konateľkou E. E. dňa 12.02.2014 predáva kupujúcej P. T. nehnuteľnosti v katastrálnom území L. Z. zapísané na LV č. XXXXX, LV č. XXXXX a v katastrálnom území D. na LV č. XXXXX, súčasne zabezpečil vyhotovenie Návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľnosti na základe tejto kúpnej zmluvy; v presne nezistenej dobe tieto listiny zabezpečil pečiatkou osvedčovacej knihy Miestneho úradu mestskej časti Košice - Myslava predstierajúc, že podpis predávajúceho je podpisom E. E., následne dňa 12.02.2015 zabezpečil osvedčenie kópie týchto listín a Výpisu z obchodného registra spoločnosti E. s.r.o. na Notárskom úrade v Košiciach, pritom poveril obžalovaného C. C., aby získal osobné údaje z databázy nezvestných osôb, a v dobe okolo 10.01.2015 mu obž. C. tieto údaje i poskytol; dňa 03.02.2015 obž. C. C. v O. J. v Košiciach otvoril bežný účet v eurách za účelom príjmu finančných prostriedkov, ktoré očakávali z prenájmu takto získaných nehnuteľností, a ako majiteľ účtu splnomocnil obž. P. na disponovanie s finančnými prostriedkami na tomto účte; v presne nezistenej dobe v mesiaci február 2015 obž. I. P. zabezpečil listiny predstierajúce, že P. T. splnomocňuje C. C. a C. J. na zastupovanie a nakladanie s finančnými prostriedkami, pričom C. C. túto

listinu dňa 11.02.2015 podpísal; obž. C. J. dňa 09.02.2015 na Notárskom úrade vo Veľkých Kapušanoch zabezpečil osvedčenie pravosti svojho podpisu na Zmluve o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti a Mandátnej zmluve, v ktorých vystupoval na základe poverenia obž. P. ako splnomocnený zástupca fiktívneho záložného veriteľa Panzer Alliance Inc k záložným právam k nehnuteľnostiam na liste vlastníctva číslo XXXXXX, číslo XXXXXX a číslo XXXXXX, a na pokyn obž. P. dňa 25.02.2015 na Okresnom úrade Košice, katastrálnom odbore, predložil prostredníctvom inej ním zabezpečenej osoby, takto vyhotovenú fiktívnu kúpnu zmluvu a návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľnosti, spolu s výpisom z obchodného registra spoločnosti E. s.r.o., na začatie konania, a rozhodnutím Okresného úradu Košice, katastrálny odbor z 26.02.2015, číslo vkladu V 1936/15 bol povolený vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v katastrálnom území L. Z. zapísané na LV č. XXXXXX, LV č. XXXXXX a v katastrálnom území D. na LV č. XXXXXX v prospech P. T., čím spôsobili obchodnej spoločnosti E., s.r.o., G., Košice škodu vo výške 810.000,00 EUR.

Za to bol obžalovaným uložený trest odňatia slobody podľa § 221 ods. 4 Tr. zák., s prihliadnutím na § 36 písm. n/, písm. o/, § 37 písm. m/, s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. vo výmere: - I. P. 13 rokov a 4 mesiace,

- C. J. 11 rokov,

- C. C. 11 rokov,

podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. obžalovaného P. na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia;

podľa § 48 ods. 2 písm. b/, ods. 4 Tr. zák. obžalovaných J. a C. na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia;

podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. uložil obžalovanému P. ochranný dohľad na dobu 3 (tri) roky a obžalovanému J. a obžalovanému C. na 2 (dva) roky.

Naproti tomu ich prvostupňový súd podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodil spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z 23.11.2015, č. k.: VII/1 Gv 121/14/1000-232, pre skutok obžalobou právne posúdený ako obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. c/, písm. f/ Tr. zák. v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i/ Tr. zák., ktorého sa mali dopustiť tým, že od presne nezisteného času najneskôr od 01.01.2015 v Košiciach sa obvinení I. P., C. J. a C. C. spojili za účelom úmyselného usmrtenia a následného ukrytia tela poškodenej E. E., jedinej spoločníčky a konateľky spoločnosti E., s.r.o. Košice, ktorá by bola možnou prekážkou pre ich ďalšie podnikateľské aktivity smerujúce k získaniu pre seba majetkového prospechu, s nehnuteľnosťami vo vlastníctve spoločnosti E. s.r.o. Košice, u ktorých plánovali podvodným prevodom zmeniť vlastnícky vzťah vo svoj prospech, k čomu neskôr dňa 26.02.2015 aj došlo, pričom za účelom vykonania pripravovanej vraždy na podnet obv. I. P. obv. C. J. za účasti obv. C. C. zakúpili expanznú zbraň SA vz. 61 Škorpion č. Z 7498, ktorú mal za úlohu obv. J. nedovoleným zásahom upraviť na strelnú palnú zbraň schopnú vystreliť ostré náboje a na podnet obv. P. mal obv. J. hľadať vhodné miesto na ukrytie tela poškodenej, s tým, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý sú obžalovaní stíhaní.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podali odvolania obžalovaní a prokurátor v neprospech obžalovaných.

Obžalovaný J. namietol, že nebol členom organizovanej skupiny, na trestnej činnosti sa podieľal iba dvomi konaniami- overením podpisu a zabezpečením podania kúpnej zmluvy na kataster. Mal byť preto uznaný za vinného len z neprekazenia trestného činu (§ 341 Tr. zák.).

Obžalovaný C. v dôvodoch odvolania namietal nezákonnosť pri získavaní dôkazov- pri domových prehliadkach neboli rodinní príslušníci poučení o možnosti nevydať písomnosti. Do konania mal byť pribratý znalec, ktorý by posúdil vierohodnosť všetkých obžalovaných, nakoľko nemal vedomosť, že je súčasťou organizovanej skupiny, mal byť uznaný vinným iba z pomoci k uvedenému zločinu (§ 21 ods. 1 písm. d/ Tr. zák.), alternatívne mu mal byť ukladaný trest pod spodnú hranicu trestnej sadzby (§ 39 Tr. zák.).

Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil, vec vrátil špecializovanému súdu, popr. ho oslobodil.

Obžalovaný P. poukázal na to, že poškodenú vlastne do omylu neuviedli, nakoľko o ich konaní ani nevedela, do omylu bol uvedený OÚ Košice, katastrálny odbor. Má za to, že polícia mala zakročiť skôr, keďže boli po celú dobu monitorovaní. Pri ukladaní trestu nebolo zohľadnené, že má ešte nevykonané skoro 3 roky, neboli zohľadnené všetky poľahčujúce okolnosti ani možnosť ukladať trest pod spodnú hranicu trestnej sadzby.

Navrhol, aby bol rozsudok zrušený vo výroku o treste.

Prokurátor podal odvolanie do výroku o oslobodení obžalovaných, nakoľko obžalovaný P. s B. monitorovali pohyb poškodenej, obžalovanému J. dal obžalovaný P. pokyn na nájdenie miesta na ukrytie mŕtvol, napriek tomu, že boli bez finančných prostriedkov, kúpili zbraň, motív vraždy bol u nich zrejмый - aby bez problémov mohli užívať jej majetky. Mali byť preto uznaní za vinných aj zo skutku pod bodom 1/ obžaloby.

U obžalovaných nemali byť použité ustanovenia o poľahčujúcich okolnostiach, nakoľko obžalovaný P. poprel, že by konali ako organizovaná skupina a obžalovaní C. a J. popreli spáchanie skutkov. Obžalovanému P. mal byť uložený trest odňatia slobody vo výmere 15 rokov, obžalovanému J. 14 rokov a obžalovanému C. 11 rokov a popri tom aj peňažný trest vo výške 5000 €.

Napokon navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť prvostupňovému súdu.

Na verejnom zasadnutí obžalovaní zotrvali na svojich odvolaniach, pričom odvolanie prokurátora navrhli zamietnuť. Obdobne aj prokurátor navrhol zamietnuť odvolania obžalovaných ako nedôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 317 ods. 1 Tr. por. na podklade podaných odvolaní preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov prvostupňového rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolania obžalovaného P. a prokurátora sú čiastočne dôvodné. Tým sú dané dôvody na zrušenie tohto rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/ Tr. por.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona. Podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok, ak je uložený trest neprimeraný.

K odsudzujúcej časti rozsudku je potrebné uviesť, že špecializovaný trestný súd skutkový stav veci týkajúci sa skutku v bode 2/ podanej obžaloby zistil správne. Z jeho spáchania sú všetci obžalovaní spoľahlivo usvedčení výpoveďou obžalovaného P., ale aj ostatných obžalovaných, ktorí popísali svoje konanie, aj keď popierali vedomosť o ich protiprávnosti, svedka B., K., E., T., T., K., z obsahu relevantných listinných dôkazov, ako aj záznamov ITP a jeho prepisom (vrátane utajovanej prílohy a príkazu sudcu pre prípravné konanie na vyhotovenie tohto záznamu), i znaleckými posudkami, ktoré dôkazy prispeli k náležitému objasneniu veci zákonným spôsobom a skutkový stav veci bol zistený v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. a preto o vine obžalovaných v skutku pod bodom 2/ obžaloby nie sú dôvodné pochybnosti.

Špecializovaný trestný súd v konaní postupoval tak, aby bol náležite zistený skutkový stav, a to v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie. Starostlivo objasňoval okolnosti svedčiace proti obžalovaným, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v ich prospech. Vykonané dôkazy hodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na zvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne.

V odôvodnení napadnutého rozsudku vyložil, ktoré skutočnosti a prečo vzal za dokázané a o ktoré

dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, taktiež akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Pokiaľ ide o skutkové zistenia prvostupňového súdu, najvyšší súd nemá žiadne pochybnosti, že súdený skutok sa stal a že tento spáchali obžalovaní P., J. a C..

V tomto smere špecializovaný trestný súd veľmi výstižne a presvedčivo v odôvodnení napadnutého rozsudku vysvetlil, na základe akých dôkazov a zistení z nich vyplývajúcich dospel k záveru o vine obžalovaných. Na takomto základe potom prvostupňový súd vyvodil z dôkazov o podstate súdeného trestného činu zistenia, ktoré sú správne.

Súd prvého stupňa sa zaoberal a vysporiadal s návrhmi na dokazovanie skutkovou a právnou argumentáciou strán v konaní pri dodržaní princípov kontradiktórnosti konania. Skutočnosť, že odvolateľ J. a C. sa nestotožnili so skutkovými a právnymi názormi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže sama o sebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Najvyšší súd po preskúmaní hodnotenia dôkazov vykonaných prvostupňovým súdom nezistil, že by súd prvého stupňa pri hodnotení dôkazov nepostupoval podľa zákona v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. a vykonané dôkazy by vyhodnotil jednostranne v neprospech obžalovaných.

Z vykonaného dokazovania bolo nesporné, že obžalovaní na škodu cudzieho majetku seba obohatili tým, že uviedli niekoho do omylu a spôsobili tak na cudzom majetku činom uvedeným v odseku 1 škodu veľkého rozsahu a čin spáchali závažnejším spôsobom konania ako organizovaná skupina, a preto z týchto dôvodov prvostupňový súd ustálený skutok správne právne posúdil ako obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i/ Tr. zák.

Aj v tomto smere prvostupňový súd náležite a podrobne odôvodnil, prečo spáchaný skutok takýmto spôsobom kvalifikoval (č.l. 20-23 rozsudku), pričom odvolací súd sa s týmito závermi v plnom rozsahu stotožňuje vrátane dôvodov, pre ktoré boli uznaní za vinných zo spáchania skutku organizovanou skupinou.

K odvolacím námietkam obžalovaných J. a C. treba uviesť, že sú usvedčovaní spoluobžalovaným P., ktorý už v prípravnom konaní uviedol, že obaja vedeli, že idú spoločne spáchať podvod, plnili jeho požiadavky na zabezpečovanie potrebných listín, zisťovali osobné údaje poškodenej. Obžalovaný J. mal zabezpečiť mužov na následné zabezpečenie budovy poškodenej, od počiatku vedeli, že by mali každý získať po 170 000 € (už z toho museli vedieť, že nemôže ísť o legálnu činnosť...), obaja vedeli, že sa „vyrába“ splnomocnenie na nezvestnú osobu. Napokon aj obžalovaný C. sa v prípravnom konaní doznal, že vedel, že páchajú podvod, len sa domnieval, že sa to nepodariť zavkladať. Obžalovaný J. posielal svedkyňu T. na kataster s vymyslenou legendou, práve preto, že vedel o podvodnom konaní, svedkovi G. sa pochválil, že spolu so spoluobžalovanými majú rozrobenú „veľkú robotu“.

Jednotlivých obžalovaných usvedčovali aj viacerí svedkovia, ktorí sa podieľali na príprave podkladov, popr. tieto na ich požiadanie odniesli na patričné úrady.

Pohyb, komunikácia obžalovaných bola monitorovaná zákonným spôsobom, a potvrdzuje podvodné konanie obžalovaných, podobne aj domové prehliadky boli vykonané v súlade so zákonom, pričom pri každej bola aj nezainteresovaná osoba.

Za daného stavu vyhodnotil odvolací súd odvolania obžalovaných J. a C. ako nedôvodné.

Odvolací súd sa však nestotožnil so závermi súdu pri ukladaní trestov jednotlivým obžalovaným, keď u všetkých použil ako poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. n/, písm. o/ Tr. zák. a v tomto prípade sa stotožňuje s odvolacími dôvodmi prokurátora. Obžalovaní popierali, že by sa skutku dopustili ako členovia organizovanej skupiny a nijakým spôsobom neprispeli k jej odhaleniu alebo usvedčeniu, a

obžalovaní J. a C. ani nenapomáhali pri objasňovaní trestnej činnosti a jej spáchanie popierali.

U obžalovaného P. odvolací súd po preskúmaní výroku o treste sa stotožnil s argumentmi obžalovaného prezentovanými v jeho odvolaní a dospel k záveru, že trest odňatia slobody uložený obžalovanému rozsudkom súdu prvého stupňa za daných okolností nezodpovedá požiadavke primeranosti - proporcionálnosti trestu. Trest odňatia slobody uložený prvostupňovým súdom obžalovanému vo výmere nad 13 rokov považuje odvolací súd za príliš prísny s prihliadnutím na okolnosť, že sa k spáchaniu skutku doznal, oľutoval ho a zo spáchania podvodu usvedčil aj spoluobžalovaných.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. por. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Vychádzajúc zo zásady humanity treba dodržať princíp úmernosti represie, aby táto neprekročila mieru nevyhnutnú pre splnenie účelu trestu. Teoretické východiská penológie poukazujú na potrebu zvoliť optimálnu mieru represie. Keďže ani príliš mierny ani príliš prísny trest podľa nej nepôsobia výchovne, ale demoralizujúco a zároveň varujú pred tzv. exemplárnym trestaním, spočívajúcim v tom, že sa konkrétna prísnosť trestu neodôvodňuje hľadiskom individuálnej prevencie, ale potrebou odstrašiť verejnosť ustanovením prehnane prísnych trestov, kde je zintenzívnením represie potlačený moment prevencie. Moderné humanistické teórie zaoberajúce sa účelom trestu a trestného práva vôbec sú založené na myšlienke, že trestné konanie má sledovať rovnako preventívny a resocializačný cieľ, má totiž prispieť k polepšeniu a náprave páchatela. Cieľom trestného konania má byť dosiahnutie toho, aby obvinený páchatel zaujal ku spáchaniu trestného činu sebakritický postoj, ktorý sľubuje možnosť jeho nápravy.

Pri rozhodovaní o trestoch u obžalovaných J. a C. musel odvolací súd prihliadnuť na tú skutočnosť, že nezistil žiadne poľahčujúce okolnosti a preto im diferencovane zvýšil uložené tresty odňatia slobody oproti prvostupňovému súdu, s prihliadnutím na okolnosť, akou mierou sa podieľali na činnosti organizovanej skupiny.

U obžalovaného P. súd prihliadol na dve výrazné poľahčujúce okolnosti, avšak bol v danej skupine najaktívnejší a má aj najviac záznamov v registri trestov, preto mu bol uložený najprísnejší trest odňatia slobody.

Uložené tresty spolu s ochranným dohľadom jednotlivým obžalovaným by mali splniť účel tak z pohľadu individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Pokiaľ ide o zaradenie obžalovaných na výkon trestu, ako aj uloženie ochranného dohľadu, rozhodol rovnako ako špecializovaný súd, zároveň poukazujúc na jeho odôvodnenie v danej časti.

Pokiaľ ide o oslobodzovaciu časť prvostupňového rozsudku, ktorú odvolaním napadol prokurátor, najvyšší súd konštatuje, že súd prvého stupňa rozhodol v súlade so zákonom, na základe dostatočného vykonania potrebných dôkazov na objasnenie skutkového stavu v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto aj správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por.

Je potrebné prisvedčiť konštatovaniu prvostupňového súdu, že okrem zmätočnej výpovede obžalovaného J., ktorú aj následne odvolal, neboli zabezpečené také, či už priame alebo nepriame dôkazy, ktoré by preukazovali, že sa obžalovaní pripravovali na zavraždenie poškodenej E. E.. Naopak

bolo preukázané, že obžalovaní nedisponovali zbraňami použiteľnými na ostrú strelbu, zo zvukových záznamov je preukázané, že s poškodenou sa mienil obžalovaný P. súdiť v civilnom konaní, čo potvrdil aj svedok B.. Je aj logická argumentácia obžalovaných, že v prípade smrti poškodenej by ako možní páchatelia pripadali do úvahy práve oni. Aj odvolací súd má pochybnosti o vine obžalovaných v tomto skutku a preto poukazujúc na zásadu „in dubio pro reo“ bolo potrebné ich oslobodiť, keďže nebolo možné spoľahlivo a jednoznačne vysloviť, že sa skutok popísaný v bode 1/ obžaloby stal.

V podrobnostiach odvolací súd poukazuje na dôvody prvostupňového rozsudku na č. l. 26 až 30, s ktorými sa stotožňuje.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd zamietol odvolania obžalovaných C. J. a C. C. a na podklade odvolania prokurátora im sprísnil tresty, čím mu čiastočne vyhovel, ako aj odvolaniu obžalovaného I. P..

O žiadosti obžalovaného C. J. o prepustenie z väzby, ktorá bola doručená tunajšiemu súdu 10. augusta 2016 najvyšší súd nerozhodol, nakoľko nariadil výkon vyššie uvedeného uloženého trestu menovanému.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.